

uitspraak

Uitspraak d.d. 18 december 2019 ex art. 5.6.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

Melding: 3951

DE ALGEMEEN DIRECTEUR,
benoemd door de Stichting Tuchtrect Banken,
KLAGER,
gemachtigden: mr. C. Verboom-Kortlever en mr. H.D. Coumou,

tegen

[verweerder],
voorheen werkzaam bij [bank],
VERWEERDER,
advocaat mr. J.A. van Laar.

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 19 april 2018 is namens [bank] (hierna: de bank) een melding gedaan bij Stichting Tuchtrect Banken (hierna: STB). Deze melding heeft betrekking op verweerder, voorheen werkzaam bij de bank.

1.2. Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Verweerder is door STB de gelegenheid gegeven naar aanleiding van de melding te reageren. Van deze gelegenheid heeft hij met een schriftelijke reactie van zijn advocaat op 21 juni 2018 gebruik gemaakt.

1.3. Op 16 januari 2019 heeft STB beslist om geen klacht voor te leggen aan de tuchtcommissie. De bank heeft op 29 januari 2019 de voorzitter van de tuchtcommissie verzocht deze beslissing te herzien. Bij beslissing van 2 maart 2019 heeft de voorzitter van de tuchtcommissie aan STB opgedragen binnen een termijn van vier maanden, al dan niet na het verrichten van nader onderzoek, een klacht voor te leggen aan de tuchtcommissie.

1.4. In april 2019 is verweerder zowel de geanonimiseerde versie van een memo van de [onderzoeksafdeling] d.d. 22 januari 2019 toegezonden als –vervolgens – de niet-geanonimiseerde versie daarvan. Daarnaast is verweerder door STB in de gelegenheid gesteld mondeling te reageren. Van deze gelegenheid heeft verweerder op 14 mei 2019, bijgestaan door zijn raadsman, gebruik gemaakt.

1.5. Bij brief van 25 juni 2019 is verweerder bericht dat een klacht zal worden voorgelegd aan de tuchtcommissie.

1.6. Het klachtrapport is door de secretaris van de tuchtcommissie aan verweerder gezonden. Bij brief van 18 september 2019 is namens verweerder een verweerschrift met bijlagen ingediend.

1.7. Verweerder is opgeroepen voor de zitting van 16 oktober 2019. Ook klager is opgeroepen voor deze zitting.

1.8. Verweerder en zijn gemachtigde zijn, zoals tevoren schriftelijk aangegeven, niet verschenen.

1.9. Klager heeft op de zitting het in het klaagschrift ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van een pleitnota die bij de stukken is gevoegd.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1. Verweerder was vanaf 1 maart 1977 werkzaam bij de bank, laatstelijk in de functie van Merchandise Manager op de afdeling Marketing.

2.2. Verweerder heeft op 19 mei 2015 de belofte als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd.

2.3. Uit hoofde van zijn functie was verweerder verantwoordelijk voor het beheer van de webshop van de bank, hield hij zich bezig met de inkoop van artikelen voor die webshop en onderhield hij contacten met diverse stakeholders. Op initiatief van de bank is het dienstverband met verweerder per 1 januari 2018 beëindigd. Daaraan lag ten grondslag, kort gezegd, een verwijt aan het adres van verweerder ter zake van belangenverstrengeling en ongerechtvaardigde verrijking ten koste van de bank.

[Bedrijf 1]/[Bedrijf 2] (1)

2.4. Verweerder is gehuwd met [persoon 1] (hierna: [persoon 1]). Op 22 april 2010 is [bedrijf 3] (hierna: [bedrijf 3]) opgericht. [Persoon 1] staat geregistreerd als directeur en enig aandeelhouder van [bedrijf 3], welk bedrijf gevestigd is op het adres [adres] in Geldermalsen.

2.5. Een toenmalige collega van verweerder op dezelfde afdeling bij de bank [bankmedewerker] (hierna: [bankmedewerker]) is gehuwd met [persoon 2]. Op 22 april 2010 is [bedrijf 4] (hierna: [bedrijf 4]) opgericht. [Persoon 2] staat geregistreerd als directeur en enig aandeelhouder van [bedrijf 4], dat eveneens is gevestigd op het adres [adres] in Geldermalsen.

2.6. [Bedrijf 3] en [bedrijf 4] staan geregistreerd als directeuren van de rechtspersoon [bedrijf 1] (hierna: [bedrijf 1]). Ook [bedrijf 1] is gevestigd op het adres [adres] in Geldermalsen. Als activiteiten van [bedrijf 1] vermeldt het uittreksel uit het handelsregister:

“Ontwikkelen, aankopen en verkopen van concepten, characters en merchandise ten behoeve van bedrijven en instellingen”

2.7. In dit verband relevant e-mailverkeer houdt onder meer het volgende in:

-
- (a) Op 16 oktober 2009 schrijft [bankmedewerker] aan verweerder:

“Misschien beperkte product-range kan mogelijk wel... (mits logisch en geld oplevert...ha ha) Zet de toko evt op naam van de dames, zou ook nog kunnen om belangenverstrengeling te voorkomen...”

- (b) Op 15 november 2009 schrijft verweerder vervolgens in een e-mail aan [persoon 3] (hierna: [persoon 3]), diens financieel adviseur:

“Ha die [persoon 3].

(...)

Bij deze apart verzoek.

Wil toch doorgaan met eigen Webwinkel met collega.

Voor welke vorm kan het best worden gekozen?

Willen de zaak op naam van beide echtgenotes zetten - Ik ben op huwelijke voorwaarden getrouwd (nog steeds!!!!)

Waarbij lopen we het minst risico c.q. wil prive zeker geen risico ‘lopen’

Wil jij met voorzet komen? We zouden eigenlijk 01.01.2010 willen beginnen! (...)”

- (c) Op 10 januari 2010 schrijft verweerder aan [persoon 3]:

“(..)

voor wat betreft de namen.

Morgen krijg je van ons definitief ‘groen’ licht voor wat o.a. betreft de namen > De werkmaatschappij komt zoals bekend op de beider meisjesnamen – ieder 49% en jij 2%. De naam wordt: [bedrijf 1]

De naam voor onze Holding ([persoon 1] en [verweerder]) wordt: [bedrijf 3].

De naam voor de Holding van [persoon 2] & [bankmedewerker] krijg je ook z.sp.m.

Wordt morgen vervolgd. ”

- (d) Op 11 januari 2010 schrijft verweerder aan [persoon 3]:

“[Persoon 3], goedenmorgen,

Hierbij mede namen [bankmedewerker] het groene licht voor de namen.

Voor de werkmaatschappij.

[bedrijf 1]

Holding ([persoon 1]): [bedrijf 3]

Holding ([persoon 2]): [bedrijf 4].

Vestigings/postadres: [adres] te Geldermalsen!

*Jij gaat nu e.e.a. in werking zetten.
Kun/wil je een checklist opstellen wat wij ([persoon 2] en [persoon 1])
vervolgens moeten doen? We wachten je instructies af.”*

(e) Op 2 november 2010 stuurt [bankmedewerker] de volgende e-mail aan verweerder:

*“(…) We moeten ff datum prikken voor directie overleg [bedrijf 1].
Raad van Commissarissen vraagt er nl om.
[Bankmedewerker]”*

(f) Op 1 december 2010 stuurt [bankmedewerker] een e-mail aan verweerder waarin hij schrijft:

*“Erg interessant die pashoesjes.
Zij zijn allemaal nog erg saai. (dat bedrijf en die meneer én mevrouw ook)
Dat is een zeer interessante markt
Met kans op erg hoge aantallen.
Bedrijven zien ze als kantoorbenodigdheden, niet als commerciële verpakkingen.
De markt is nog onontgonnen.
Kunst is nu unieke bedrukkings-mogelijkheden te vinden, te bedenken
Far East lever zeker prijsvoordeel op.
200.000 x 5 cent prijsvoordeel = al snel 10k verschil.

Als dit goed op de rit staat, pakken we een volgend item erbij.
[Bankmedewerker]”*

2.8. [Bedrijf 2] (hierna: [bedrijf 2]) was vaste leverancier (‘preferred supplier’) van promotieartikelen voor de bank. [Bedrijf 2] deed al meer dan dertig jaar zaken met de bank en leverde onder andere pashouders aan de bank. Verweerder was als Merchandise Manager verantwoordelijk voor het inkopen van allerlei marketing gerelateerde producten, van relatiegeschenken tot kerstpakketten. Alle inkopen en merchandise van de bank verliep via verweerder.

2.9. In het dossier bevinden zich facturen van [bedrijf 3] en [bedrijf 1] die betrekking hebben op bestellingen van de bank (verweerder) bij [bedrijf 2], welke bestelling artikelen betrof die [bedrijf 3] en [bedrijf 1] via [bedrijf 2] aan de bank leverden (zie de facturen onder 2.13). Verweerder heeft bij de bank niet gemeld dat hij indirect artikelen bestelde bij [bedrijf 3] en [bedrijf 1] (zijnde de vennootschappen van zijn echtgenote). Verweerder bestelde deze artikelen niet rechtstreeks bij het bedrijf van zijn echtgenote, want, zo verklaart hij op 21 december 2017 in het interview met [onderzoeksafdeling] “*dan komt de belangenverstremgeling wel heel dichtbij*” (p. 6 en 7 van bijlage 4 bij het klachtrapport).

2.10. Op een aantal facturen die [bedrijf 3] en [bedrijf 1] aan [bedrijf 2] hebben verzonden staat de paraaf van verweerder voor ontvangst van de betaling.

2.11. [Bedrijf 3] en [bedrijf 1] leverden de pashouders voor 20 cent per stuk aan [bedrijf 2]. [Bedrijf 2] bracht bij de bank vervolgens bijna 9 cent meer in rekening per pashouder, te weten € 0,287 (bijlage 5 bij [onderzoeksafdeling]-interview van 21-12-2017, hierna: [onderzoeksafdeling]-interview).

2.12. De facturen van [bedrijf 1] aan [bedrijf 2] met betrekking tot de pashouders houden in:

- factuur d.d. 30-01-2016 (bijlage 3 bij [onderzoeksafdeling]-interview):
Pashouder [bank], aantal: 315.000
1575 dozen a 200 stuks, prijs € 0,20
Netto bedrag: € 63.000,--
BTW 21%: € 13.230,--.
Te voldoen in euro/€ 76.230,--
- factuur d.d. 5 februari 2017 (bijlage 4 bij [onderzoeksafdeling]-interview):
Pashouder [bank] shielded
aantal: 416.000, verpakt per 200 stukt in een doos, prijs € 0,20
netto bedrag: € 83.000,--
BTW 21%: € 17.472,--.
Te voldoen in euro/€ 100.672,--.

2.13. Daarnaast heeft [bedrijf 1] ook facturen aan [bedrijf 2] verzonden inzake 'bemiddelingskosten' en 'provisiekosten', waaronder de volgende:

- factuur d.d. 12-04-2017 (bijlage 6 bij [onderzoeksafdeling]-interview):
Bemiddelingskosten inzake pashouders 1^e kwartaal 2017
Netto bedrag: € 11.182,09; BTW 21%: € 2.348,24.
Te voldoen in euro/€ 13.530,33.
- factuur d.d. 24-07-2016 (bijlage 7 bij [onderzoeksafdeling]-interview):
Bemiddelings-/provisiekosten inzake 55.750 stuks fc. Papieren tasjes voor [bank] a € 0,028
Netto bedrag € 1.561,00
BTW 21%: € 327,81.
Te voldoen in euro/€ 1.888,81.
- factuur d.d. 11-06-2017 (bijlage 8 bij [onderzoeksafdeling]-interview):
Bemiddelingskosten inzake pashouders 2^e kwartaal 2017
Netto bedrag € 14.300,--
BTW 21%: € 3.003,-
Te voldoen in euro/€ 17.303,--.

Voorts heeft [bedrijf 3] nog twee facturen d.d. 9 september respectievelijk 2 oktober 2016 aan [bedrijf 2] inzake bemiddelingskosten eerste halfjaar 2016 respectievelijk derde kwartaal 2016 gestuurd.

[Bedrijf 5] (2):

2.14. [Bedrijf 5] (hierna: [bedrijf 5]) leverde merchandise-artikelen aan de bank. Verweerder had vanwege zijn functie bij de bank contact met [persoon 4] (hierna: [persoon 4]), directeur/aandeelhouder van [bedrijf 5].

Bemiddelingskosten [bedrijf 5]

2.15. Op 13 februari 2017 stuurt verweerder vanuit zijn privé-emailadres een factuur van [bedrijf 3] aan [persoon 4] van [bedrijf 5] inzake bemiddelingskosten. Dit betreft een factuur met factuurdatum 9 september 2016 en heeft als factuurnummer 2017_1020. In de begeleidende e-mail schrijft verweerder (bijlage 9 bij [onderzoeksafdeling]-interview):

“[Persoon 4], zoals vanmiddag besproken. Gr. [verweerder]”

2.16. Daarnaast zijn twee andere facturen door [bedrijf 3] aan [bedrijf 5] verzonden. De facturen dateren van 1 februari 2017 en 14 februari 2017 en hebben hetzelfde factuurnummer als de factuur van 9 september 2016. Op beide facturen is een paraaf geplaatst door verweerder, met daarbij de tekst ‘ontvangen’ (bijlagen 10 en 11 bij [onderzoeksafdeling]-interview).

2.17. Op 5 mei 2017 ontvangt verweerder (in bcc) een e-mail van een medewerker van [bedrijf 5] aan een medewerker van de bank betreffende een voorgenomen bestelling van de bank bij [bedrijf 5]. Verweerder stuurt deze e-mail vanuit zijn privé-mailadres aan [persoon 4] door met de tekst:

“Goedemorgen

Bedenk dat de bank meer geld heeft dan jij en ik ooit bij elkaar hebben gezien. Reken goede bedragen

Fijn. Weekend

[verweerder]”

Vliegticket Malaga (3):

2.18. In het najaar van 2015 heeft [persoon 4] met een creditcard van [bedrijf 5] vliegtickets naar Malaga besteld voor verweerder en een derde ter waarde van € 378,96. [Persoon 4] heeft deze vliegtickets doorgestuurd aan verweerder.

[Bedrijf 6] (4):

2.19. [Bedrijf 6] is de externe beheerder van de webshop van de bank. Verweerder was binnen de bank verantwoordelijk voor de webshop. Vanuit zijn functie had verweerder contact met [bedrijf 6], waaronder [persoon 5], bestuurder van [bedrijf 6] (hierna: [persoon 5]).

2.20. Op 4 september 2016 en 26 januari 2017 vinden er e-mailconversaties plaats tussen [persoon 5] en verweerder. Uit deze conversaties volgt dat verweerder en [persoon 5] geld naar elkaar overboeken via buitenlandse rekeningen (p. 25-26 van bijlage 17 bij het klachtrapport).

2.21. Op 21 februari 2017 ontvangt verweerder van een medewerkster van [bedrijf 6] een e-mailbericht dat [bedrijf 6] een bedrag (van € 8.381,61) aan de bank moet crediteren. De medewerkster van [bedrijf 6] verzoekt verweerder om een opdrachtbon, zodat zij de creditnota kan opmaken. Verweerder stuurt deze e-mail ongeveer een kwartier later vanaf zijn privé-mail door aan [persoon 5] met de vraag:

“Kunnen we hier ‘iets mee?’” (p. 28 van bijlage 17 bij het klachtrapport).

2.22. Artikel 2.3 van de Gedragscode van de bank houdt in: “Ik doe mijn best om alle mogelijke vormen van belangenverstrengeling te vermijden en, indien dat niet mogelijk is, te beheersen. Als alleen al de schijn van belangenverstrengeling kan ontstaan, ga ik in overleg met mijn leidinggevende. Als ik of iemand die dichtbij mij staat een financieel belang of verplichting heb/heeft ten opzichte van een (mogelijke) concurrent, klant of leverancier, dan bespreek ik dit met mijn leidinggevende.”

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1. De klacht houdt in dat verweerder heeft gehandeld in strijd met de gedragsregels 1, 4, 6 en 7 van de aan de bankierseed verbonden gedragscode. Klager verwijt verweerder dat hij zich in zijn contacten met verschillende leveranciers van de bank zich niet heeft opgesteld zoals van een zorgvuldig en integer bankmedewerker mag worden verwacht. Verweerder heeft, mede door zijn betrokkenheid bij [bedrijf 1] en [bedrijf 3], (de schijn van) belangenverstrengeling in de hand gewerkt. Verweerder heeft langdurig en herhaaldelijk de belangen van de bank geschaad door geen openheid te geven over zijn handelingen en contacten met (indirecte) leveranciers van de bank en zijn eventuele (indirecte) financiële belang daarbij. Verweerder heeft verder in strijd gehandeld met de regels die voor zijn werk bij de bank gelden. Klager heeft de tuchtcommissie in overweging gegeven aan verweerder een beroepsverbod voor een periode van één jaar op te leggen.

3.2. Verweerder heeft verklaard dat hij met de wetenschap van nu bepaalde zaken anders zou hebben aangepakt. Verweerder benadrukt dat er geen sprake is geweest van financiële benadeling van de bank. Daarnaast is namens verweerder aangegeven dat hij zowel psychisch als lichamelijk onder de zaak te lijden heeft.

4. De gronden van de uitspraak

4.1. De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerder in strijd is met de bankierseed en de daaraan verbonden gedragscode. In deze gedragscode staat, voor zover hier relevant, het volgende vermeld:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig;
4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden;
6. De bankmedewerker is open en eerlijk over zijn gedrag en kent zijn verantwoordelijkheid jegens de samenleving;
7. De bankmedewerker draagt bij aan het vertrouwen van de samenleving in de bank.

4.2. De tuchtcommissie is van oordeel dat verweerder in strijd met deze gedragsregels heeft gehandeld en overweegt daartoe als volgt.

4.3. De tuchtcommissie beoordeelt de onder de vaststaande feiten onderscheiden gevallen als volgt.

Ten aanzien van [bedrijf 1]/[bedrijf 2]

4.4. In het memo ten behoeve van een herzieningsverzoek van de bank van 22 januari 2019 is onder meer een algemene procesbeschrijving gegeven van het inkoopproces van de pashouders. Onder andere is vermeld dat [bedrijf 1] de factuur voor de geleverde pashouders van [bedrijf 7] heeft betaald en een factuur met een verhoogde inkoopprijs aan [bedrijf 2] voor de pashouders heeft gestuurd. [Bedrijf 2] heeft de factuur van [bedrijf 1] betaald en vervolgens een voor de tweede keer verhoogde factuur voor de pashouders aan de bank gestuurd. Uit niets is gebleken dat [bedrijf 1] een rol hebben gespeeld bij de productie, bestelling, distributie en facturatie van de pashouders. Verder is in het memo vermeld dat uit niets is gebleken dat [bedrijf 1] op enigerlei diensten heeft geleverd voor de opdracht inzake de papieren tasjes.

Derhalve was er dus geen grond voor [bedrijf 1] om een factuur te sturen aan [bedrijf 2] inzake bemiddelingskosten terzake die tasjes, aldus steeds de bank. Verweerder heeft een en ander niet (voldoende) gemotiveerd betwist, zodat de tuchtcommissie hiervan zal uitgaan. Voorts volgt uit de onder 2.7 geciteerde e-mails dat verweerder een belangrijke rol heeft gespeeld bij het opzetten van [bedrijf 1], [bedrijf 3] en [bedrijf 4].

4.5. Verweerder had de plicht om het bedrijf op naam van zijn echtgenote en de bedrijfsactiviteiten van dat bedrijf bij de bank te melden, nu die activiteiten (indirect) verband hielden met de bank. Die plicht, die in het leven is geroepen om belangenverstrengeling te voorkomen en ondubbelzinnig voortvloeit uit paragraaf 2.3. van de Gedragscode van de bank, bestond reeds voordat verweerder de bankierseed aflegde en duurde ook daarna onverminderd voort. Het gaat hier in de kern bezien om een voortdurend verzuim, daar waar de meldenswaardige situatie en bedrijfsactiviteiten voortduurden en het verzwijgen daarvan tegenover de bank evenzeer. Na het afleggen van de bankierseed door verweerder op 19 mei 2015 door [bedrijf 1] zijn immers nog vijf facturen gezonden aan [bedrijf 2] inzake pashouders en papieren tasjes voor de bank en door [bedrijf 3] twee facturen inzake bemiddelingskosten.

Ten aanzien van [bedrijf 5]

4.6. De onder 2.17 kan deze mededeling niet anders worden uitgelegd dan als inhoudende een instructie aan [persoon 4] om hoge(re) bedragen in rekening te brengen bij de bank. Uit de onder 2.15 en 2.16 opgesomde facturen volgt dat verweerder kennelijk een eigen, met de bank strijdig, belang bij deze facturen had.

Ten aanzien van vliegticket Malaga

4.7. Verweerder heeft deze gift niet bij de bank gemeld, ondanks het ter zake geldende giftenbeleid van de bank, zoals uitgewerkt in haar beleidsstuk Gifts Policy.

Ten aanzien van [bedrijf 6]

4.8. Uit de onder 2.20 en 2.21 genoemde mailconversatie volgt dat verweerder en [persoon 5] geld naar elkaar overboeken via buitenlandse rekeningen, waarmee hij klaarblijkelijk een eigen belang en niet dat van de bank dient.

4.9. Het handelen van verweerder is niet integer geweest. De tuchtcommissie stelt vast dat verweerder vanuit zijn positie bij de bank verschillende contacten is aangegaan waarin persoonlijke verrijking, al dan niet ten koste van de bank, een rol speelde. Daarnaast had verweerder bij de bank de ontvangst van diverse giften moeten melden, alsmede kenbaar moeten maken dat hij namens de bank via een tussenpersoon artikelen bij het bedrijf van zijn vrouw bestelde. Voorts blijkt dat verweerder onherleidbare bemiddelingskosten in rekening heeft gebracht bij verschillende leveranciers van de bank, waarmee grote bedragen waren gemoeid.

4.10. Aannemelijk is dat verweerder de initiator is geweest van de onderhavige tuchtrechtelijk verwijtbare gedragingen. Hij bevond zich op een cruciale positie binnen de bank om dit soort handelingen jarenlang en herhaaldelijk te kunnen verrichten. Hij ging daarbij geraffineerd te werk en benutte meerdere bedrijven en tussenschakels.

4.11. Door belangenverstrengeling en het verzwijgen van belangrijke informatie heeft verweerder het vertrouwen, dat de samenleving in een transparante en integere wijze van werken door bankmedewerkers overeenkomstig de daarvoor geldende regels mag verwachten, geschaad.

4.12. Verweerder lijkt niet het afkeurenswaardige van zijn handelen in te zien, hetgeen de tuchtcommissie hem als verzwarende omstandigheid aanreken. Van enigerlei vorm van erkenning of bewustwording daarvan is de tuchtcommissie in ieder geval niet gebleken. Anderzijds acht de tuchtcommissie wel aannemelijk dat verweerder gebukt gaat onder het gegeven dat zijn leven een negatieve wending heeft gekregen door de strafrechtelijke, civielrechtelijke en tuchtrechtelijke procedures die jegens hem zijn aangespannen.

4.13. Gelet op de ernst van het nalaten in dezen, jarenlang en deels in samenwerking met een collega bij de bank, acht de tuchtcommissie een beroepsverbod voor de duur van achttien maanden op zijn plaats. Met een andere of lichtere maatregel, zoals door klager voorgesteld, kan gelet op de ernst en omvang van de hier te maken verwijten niet worden volstaan.

5. De uitspraak

De tuchtcommissie:

verklaart de klacht gegrond;

legt aan verweerder de aanwijzing op dat hij gedurende een periode van **achttien (18) maanden** niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector.

Aldus beslist door mr. J.W.M. Tromp, voorzitter, mr. R.K. Pijpers en mr. Th.J. Kelder, in aanwezigheid van mr. B.A.A. Postma, secretaris.

voorzitter

secretaris

De secretaris is buiten staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

Deze uitspraak is aan partijen verzonden op 18 december 2019.

Ingevolge artikel 6.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweerder en klager binnen één maand na verzending van de uitspraak daarvan hoger beroep aantekenen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.